

Počátky gordonsetrů u nás

Největší rozmach v chovu gordonsetrů byl ve světovém měřítku zaznamenán v 18. století. V té době byli také gordonsetři do našich zemí dovezeni. Bohužel není zachována žádná konkrétní dokumentace.

Největší rozmach v chovu gordonsetrů byl ve světovém měřítku zaznamenán v 18. století. V té době byli také gordonsetři do našich zemí dovezeni. Bohužel není zachována žádná konkrétní dokumentace. Z ústního podání víme, že největší stavy gordonsetrů byly před první světovou válkou, dále pak v dvacátých a třicátých letech našeho století. Za druhé světové války stavy gordonů poklesly, rovněž i v letech poválečných byl jejich početní stav velmi nízký a byla dokonce i léta, kdy nebylo registrováno ani dvacet stěnat za rok. Mírný vzestup nastává v šedesátých a pak sedmdesátých letech. Stejně skromná je i dokumentace, týkající se kvality tuzemského chovu. S obdivem je popisována fena, která jako první získala titul "vítěz" a to v roce 1930 - "Very Český Brod". V době výrazného poklesu stavu gordonů dochází k situaci, že vlastně všechn materiál je vzájemně příbuzný, vzhledem k tomu, že v chovu nebylo použito cizí krve. Mírný zvrát nastává v období, kdy byl do SRN importován z Norska slavný "Duke David Aquarius", který prostřednictvím věhlasné chovné stanice "z Jeleního luhu" dal řadu vynikajících potomků, a to jak z hlediska exteriérového, tak hlavně pracovního. Za všechny vzpomeneme ty nejvýznamnější - Sambo, Lord, Galán, Largo, Tony - všichni "z Jeleního luhu" a jejich pokračovatelé v II. geneal. linii. Dalším velmi významným přínosem pro náš chov byl přímý import ze Skotska vynikající "Ashmedow Kaber", který dal základ IV. genealogické linii.

Z knihy "Setři", vydané Českým mysliveckým svazem - Klubem chovatelů anglických ohařů, autor výňatku p. Ing. František Šonka, Praha 1986)